

hvis Sligt stete, saa er det vel et stort Spørgsmaal, om vi under de nuværende europæiske Forhold vilde komme til at slippe med et ringere Bidrag til vort Forsvarsvæsen, end vi nu gøre under vor selvstændige Bestaaen. Det er i alt Fald ikke afgjort, at man vilde slippe for billigere Kjøb. — Jeg maa udtale min store Tilfredsstillelse over, at de to store Grundfætninger i den nugældende Hærlov: Almindelig Børnepligt og alt Mandskabs Indkaldelse til Ovelse, ere bibeholdte i det foreliggende Lovforslag, thi det er jo folkelige Sigehedsgrundfætninger, som man saavidt muligt maa bringe til Udførelse. Kun maa det være mig tilladt at sige, at jeg vilde ønske, at disse Grundfætnings Anvendelse paa andre folkelige Omraader havde fundet en mere ubeskaaren og almindelig Tilslutning, end der hidtil er bleven dem til Del. Jeg figter hermed til alt Valgvæsen baade i Stat og Kommune, thi man maa dog vel indrømme, at Eighed i Forpligtelser ogsaa skal og maa medføre tilsvarende Eighed i Rettigheder, og udgaende fra den Betragtning maa jeg derfor fraraade at gjøre nogen Forandring i Henseende til Indkaldelsen af militære Arbeidere. Det er et Punkt, som jeg særlig tillader mig at anbefale til Overveelse for det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær); thi ved at følge Lovforslaget i dette Punkt gjør man et Brud paa den almindelige Eighedsgrundfætning, og dette finder jeg, at det er meget betænkeligt at indlade sig paa, saa vel hvor der er Tale om de almindelige Samfundsforhold, som hvor der er Tale om militære Forhold. Der kunde være flere andre Betragtninger at knytte til dette Spørgsmaal om, hvorvidt det er rigtigt, at Militærarbeidere fritages i Fredstid for Indkaldelse og Ovelse, men jeg skal for Dieblirket lade det ligge, for ikke at fordybe mig i Enkeltheder, der nærmest og naturligt høre under 2den Behandling. Derimod finder jeg det rigtig og ogsaa fra mit Stæde at omtale enkelte Afsnit af Loven for at antyde, hvad jeg ønsker at henlede det vordende Udvalgs Opmærksomhed paa. Ligesaa lidt som jeg hylder den Grundfætning, at man skal gjøre Forsvaret saa billigt som muligt, ligesaa lidt kan jeg gaa med dem, der ikke bryde sig om at tage noget som helst Hensyn til Besparselse, selv hvor saadanne med Rimelighed kunne gøres. Der er ofte talt om, at vort Folk i alle dets forskellige Samfundslag er besjælet af Fedrelandssjærlighed og Ofrivillighed i en upaaklagelig Grad, og jeg tror, at dette kan siges med Sandhed; men naar man nu vilde overføre denne Betragtning paa de praktiske Forhold, saa maatte man vel være berettiget til at slutte, at der skulde kunne forlanges

Meget af hver Mand i Henseende til Forsvarsvæsenet, uden at al hans Tidsanvendelse til Punkt og Prikke behøvede at vederlægges i Penge. Det gjør mig imidlertid ondt at maatte sige, at dette vistnok ikke holder Stik i Praxis i den Grad, man kunde ønske. Dette fremgaar saavel af de Bemærkninger, der ledsage dette Lovforslag, som af en Udtalelse, den høitærede Minister i Dag har ladet falde, idet det nemlig ligesom er sagt, at det er vanskeligt at faae værnepligtige Officerer og ogsaa er vanskeligt at faae faste Officerer, naar der ikke er tilstrækkelig Udbytte til Forfremmelse, navnlig fra Lieutenant til Kaptein. Dette er en sørgelig Indrømmelse; men man maa høre sig for de faktiske Forhold i Livet, og denne Udtalelse har derfor fremkaldt en vis Svigning i mine Betragtninger ogsaa med Hensyn til dette Punkt. — Der kan vistnok i mange Afsnit af dette Lovforslag indføres Besparselser, og jeg tilstaar, at efter min Opfattelse staa vi med Hensyn til den finansielle Virkning af Lovforslaget, navnlig i Forbindelse med de øvrige og forelagte Lovforslag, paa den yderste Grændse af det, vi kunne anse for passende og muligt under vore borgerlige Forhold. Men paa den anden Side bøier jeg mig for Konsekventerne, og jeg skal sige, at jeg i store og væsentlige Ting, saavel med Hensyn til den finansielle som med Hensyn til de militære Spørgsmaal, er ganske godt fornøiet med dette Lovforslag. Der vil under Sagens 2den Behandling nok blive Leilighed til at gaa ind paa de Punkter, i hvilke jeg mener, der kan gøres Besparselser, og jeg skal derfor her paa dette Trin af Sagen kun tillade mig at antyde saadanne, idet jeg da skal holde mig til saadanne Punkter, som ikke tidligere ere blevene synderlig berørte. Jeg er enig med min ærede Sidemand til Høire (Dinesen) i, at Ingeniørvæsenet maasse er noget for rundelig aflagt. Det maa erindres, at allerede ved Behandlingen af Hærloven i 1867 blev det fra flere Sider gjort gjældende, at man syntes, at Ingeniørkorpset i det Hele var for rundelig aflagt med Officerer og Lønninger. De faste Officerers Antal vil efter det foreliggende Lovforslag blive forhøjet fra 34 til 37, og Antallet paa samtlige Officerer ved Ingeniørkorpset vil i Krigstid, ved at lade Officersaspiranter forfremmes til Sekondlieutenanter, kunne med et rundt Tal bringes op til 50. De faste Underofficerers Antal vil efter Lovforslaget blive forøget fra 56 til 74, hvilket er meget betydeligt. — Der er en Tanke, som er bleven udtalt ved tidligere Leiligheder, og som jeg skal tillade mig ogsaa her at fremdrage til nærmere Overveelse, navnlig for et vordende